

Publicerad 2020-09-10 18:42 av Henrik Sjöberg

Tillfälligheter i vinden

Vi möts i stormen

Andas den livgivande luften

Lever i kaoset, rytmen dag för dag

Men jag hänger kvar ett tag till

Kärleken skönmålar alla felsteg så bedrägligt

Bilarnas vrål skär igenom natten

Ljusen från en annan värld når oss

Världen försvinner i vår bubbla

Innanför blir viktigare än utanför

Kärleken skönmålar alla dagar så förrädisk

Vi har ju det enda som betyder något

Kärleken tar oss vidare igen

Skammen är begravnen och glömd

Vi möts, två tillfälligheter i vinden

Två själar som inte vill gå i kvav

Två själar som har sina ärr kvar

Två själar som vill läkas rena

Vi möts, två ensamma tillfälligheter i vinden

Inget borde hålla oss samman

En tillfällig förbindelse,

som består i år efter år

Vi reser längs kusten,

ser havet stormdansa,

ser himmel och moln blöda,

ett skådespel i flerfärg,

där varje våg är produkten av tillfälligheter,

oförutsägbara i det gula kvällsljuset.

Långsamt faller solen ner i ovisshet.

Var du med hela vägen, eller var jag ensam.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Henrik Sjöberg med Poeter.se id #25849 innehar upphovsrätten